

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **B. F., R.**, IČO: X., zastúpenej advokátom JUDr. P. N., R., proti žalovanému: **B., s. r. o., H.**, IČO: X., zastúpený advokátskou kanceláriou B., s. r. o., H., IČO: X., o zaplatenie 829,52 eur s prísl., vedenej Okresným súdom Dolný Kubín pod sp. zn. 6 Cb 25/2010, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 13 Cob 404/2010-154 zo dňa 13. 04. 2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému na účet právneho zástupcu náhradu trov dovolacieho konania v sume 58,66 eur.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 6 Cb 25/2010-113 zo dňa 27. 10. 2010 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 829,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 14,25% ročne od 01. 06. 2008 do 31. 12. 2008 a od 01. 01. 2009 do zaplatenia vo výške 12,5% ročne. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. V časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 1,75% ročne zo sumy 829,52 eur od 01. 01. 2009 do zaplatenia konanie zastavil a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 394,25 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia sumy 829,52 eur (24 990 Sk) so 14,25% ročným úrokom z omeškania od 18. 04. 2008 do zaplatenia za výkon sprostredkovateľskej činnosti pre žalovaného na základe zmluvy o obchodnom zastúpení. Po čiastočnom späťvzatí žaloby súd podľa § 96 ods. 1 Občianskeho

súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) konanie o zaplatenie úroku vo výške 1,75% ročne zo sumy 829,52 eur od 01. 01. 2009 do zaplatenia zastavil.

Súd prvého stupňa posúdil uplatnený nárok podľa § 660 Obchodného zákonníka a dospel k záveru, že v zmysle zmluvy o obchodnom zastúpení žalobkyni vznikol nárok na zaplatenie sumy 853,22 eur (25 704 Sk). Žalobkyňa si však uplatnila sumu 829,52 eur a súd podľa § 153 ods. 2 O. s. p. zaviazaný návrhom priznal jej túto uplatnenú sumu. Splatnosť provízie v zmysle zmluvy o obchodnom zastúpení nastala 31. 05. 2008. Najskôr dňom 01. 06. 2008 sa mohol žalovaný ocitnúť v omeškaní, preto súd podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase omeškania žalovaného zaviazal na zaplatenie 14,25% úroku z omeškania od 01. 06. 2008 do 31. 12. 2008 a na zaplatenie 12,5% úroku od 01. 01. 2009 do zaplatenia. V časti 14,25% úroku z omeškania ročne zo sumy 829,52 eur od 18. 04. 2008 do 31. 05. 2008 žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovaného rozsudkom č. k. 13 Cob 404/2010-154 zo dňa 13. 04. 2011 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch I., IV. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 829,52 eur s úrokom z omeškania vo výške 14,25% ročne od 01. 06. 2008 do 31. 12. 2008 a od 01. 01. 2009 do zaplatenia vo výške 12,5% ročne a nahradiť trovy konania 394,25 eur a zmenil tak, že žalobu o zaplatenie 829,52 eur s príslušenstvom zamietol a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 654,03 eur.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že po opakovaní dokazovania v potrebnom rozsahu dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala kumulatívne splnenie podmienok pre vyplatenie provízie v zmysle uzavretej zmluvy o obchodnom zastúpení a žalovaný podľa zopakovaného dokazovania vyvrátil existenciu prvotne uznaného záväzku voči žalobkyni o zaplatenie provízie 829,52 eur. Pre uzavretie zmluvy o sprostredkovaní sa vyžaduje dohoda o predmete a výške odplaty – provízie. Svedok Ing. D. T. nepotvrdil, že dohodu uzavrel so žalobkyňou ale so žalovaným, s ktorým uzatváral zmluvu o sprostredkovaní a dohodol aj výšku odplaty – provízie 54 000 Sk. Bolo dokázané, že žalobkyňa vyvíjala činnosť smerujúcu k uzavretiu zmluvy ale samotné uzavretie zmluvy o sprostredkovaní so záujemcom M. T. v zastúpení Ing. D. T., nedokázala. Nebola splnená jedna z kumulatívnych podmienok

pre vyplatenie provízie vo výške 829,52 eur s príslušenstvom uplatnenej žalobou a to uzavretie zmluvy o sprostredkovaní žalobkyňou so záujemcom, pretože zmluvu o sprostredkovaní záujemca uzavrel priamo so žalovaným. O náhrade trov prvostupňového aj odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 O. s. p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O. s. p.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 13. 05. 2011.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s poukazom na jeho prípustnosť podľa § 238 ods. 1 O. s. p. Uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení, čo predstavuje dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Podľa názoru dovolateľky medzi podstatné náležitosti zmluvy o sprostredkovaní podľa ustanovenia § 642 Obchodného zákonníka patrí určenie zmluvných strán, určenie zmluvy, ktorá má byť uzavretá a skutočnosť, že za splnenie záväzku z tejto zmluvy náleží sprostredkovateľovi odplata (provízia), kde aj táto skutočnosť bola žalobkyňou ako zástupkyňou sprostredkovateľa dohodnutá. Odvolací súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 642 Obchodného zákonníka, nakoľko výška odplaty (provízie) nie je podstatnou náležitosťou zmluvy. Dovolateľka ďalej poukázala na ustanovenie § 647 ods. 1 Obchodného zákonníka, kde je výslovne uvedené, že ak nie je provízia, prípadne jej výška dojednaná, má sprostredkovateľ nárok na obvyklú províziu. Skutočnosť, že už pred podpísaním písomnej zmluvy o sprostredkovaní boli vykonané ohliadky nehnuteľnosti, fakticky dokladá, že už v tom čase bola uzavretá zmluva o sprostredkovaní, nakoľko bez jej uzavretia by nemohla žalobkyňa v mene žalovaného ponúkať nehnuteľnosti záujemcu tretím osobám. Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby rozsudok zmenil.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že odvolací súd rozhodnutie založil na správne zistenom skutkovom stave a jeho právne posúdenie rozhodujúcich skutočností je tiež správne. Navrhol, aby súd zamietol dovolanie žalobkyne a zaviazal ju k náhrade trov konania vo výške 141,26 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom

(§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a 238 O. s. p.

Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Podľa § 238 ods. 5 O. s. p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desiatnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Z citovaného ustanovenia § 238 ods. 5 O. s. p. vyplýva, že zákon vylučuje prípustnosť dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu aj v prípade ak je splnený predpoklad prípustnosti dovolania v zmysle ods. 1 tohto ustanovenia. Účelom zákona je zrýchlenie a zjednodušenie konania v sporoch, predmetom ktorých je peňažné plnenie neprevyšujúce určený násobok minimálnej mzdy.

V predmetnej veci bol návrh na súd prvého stupňa podaný dňa 22. 02. 2010. Vychádzajúc z ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde a § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 441/2009 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy,

v deň podania návrhu na súd prvého stupňa bola výška minimálnej mzdy 307,70 eur.

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že dovolaním bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu v obchodnej veci o peňažnom plnení vo výške 829,52 eur, ktoré neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy (3 077 eur). Z uvedených dôvodov v zmysle citovaného ustanovenia § 238 ods. 5 O. s. p. dovolanie nie je prípustné.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. bez ohľadu či to účastník namieta alebo nie, zaoberal sa dovolací súd otázkou, či je dovolanie prípustné podľa § 237 O. s. p.

Dovolateľka tvrdí, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Uvedený dovolací dôvod možno použiť len vtedy, ak prípustnosť dovolania vyplýva z ustanovenia § 238 ods. 1, 2, 3, O. s. p. Súd sa právnym posúdením veci nedopúšťa procesnej vady konania v zmysle § 237 O. s. p. Právne posúdenie veci súdmi nižšieho stupňa je dovolacím súdom považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť procesne prípustné dovolanie. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú prípustnosť dovolania. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu z hľadiska správneho posúdenia veci.

Podľa § 243b ods. 5 prvá veta O. s. p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 224 a § 226 O. s. p. platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné podľa § 238 ods. 5 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., preto dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s ustanovením § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu zo dňa 13. 06. 2010) podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v spojení s § 10 ods. 1 uvedenej vyhlášky vo výške 51,45 eur a náhrady výdavkov za miestne telekomunikačné a prepravné výdavky podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,21 eur, čo spolu predstavuje sumu 58,66 eur. Právny zástupca predložil súdu osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty vydaný 02. 09. 2010, z ktorého vyplýva, že je platiteľom uvedenej dane od 03. 09. 2010. Úkon právnej služby bol vykonaný pred uvedeným dňom, preto súd nezvýšil priznanú odmenu a náhradu o daň z pridanej hodnoty v zmysle § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky. Dovolací súd tiež nepriznal žalovanému odmenu a náhradu za prevzatie a prípravu zastúpenia advokátom, pretože uvedený úkon právnej služby nie je účelný. Zo spisu vyplýva, že právny zástupca žalovaného prevzal právne zastúpenie v predmetnej veci dňa 29. 03. 2010 a za uvedený úkon mu bola odmena aj náhrada priznaná.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2012

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková